

Øll hava rætt at liva eftir síni sannføring

- Tað er ikki lætt at stíga fram og tosa fyri samkynt, men geri tað kortini. Eg eri føroyingur og góður við Føroyar, og kenni tí ábyrgd fyri hesum viðurskiftum, sigur Bogi Davidsen, yvirlækni

DAGNY JOENSEN
KALMAR LINDENSKOV

Tað er ikki bara sum at siga tað, at seta seg sjálvum í miðdepilin í kjakinum um viðurskiftini hjá samkyntum í Føroyum.

Tað hevur 47 ára gamli Bogi Davidsen, yvirlækni á Glostrup sjúkrahúsi, sett sær fyri at gera, við at upplýsa føroyingar um tað at liva sum samkyntur.

Bogi Davidsen er serlækni í intern medisín og magagotarnisjúkum. Umframt tað hevur hann í nógv ár verið virkin granskari og hevur skrivað doktoraritgerð um immunologi, sum er um líkamsligu verjuskipanina.

Hevur hægstu læknaligu útbúgving

Hann er kendur fyri sitt víðvalda arbeiði, og fekk í 1983 heiðurslønina fyri læknavísund í Stockholm. Í 1988 vardi hann sína doktoraritgerð á Universitetinum í Keypmannahavn.

- Eg havi altíð verið ógvuliga arbeiðssamur og nærlagdur, og eg setti mær fyr, tá eg fór undir læknabúgvingina, at eg vildi hava hægstu læknaligu útbúgvingina. Eg vildi hava eins góða útbúgving sum t.d. læknarnir á Ríkissjúkrahúsnum. Tað gevur mær m.a. frælsi at velja, hvar eg vil arbeiða.

Nú hevur starvsbreytin ikki longur so stóran týdning fyri meg persónliga. Tað hevur meir at tyða fyri meg at liva eitt samúgling og innihaldsríkt lív, eisini uttan fyri starvið, sigur Bogi Davidsen.

Hann hevur sett sær fyr at kunna um viðurskiftini hjá samkyntum, í royndum at loysa upp fyri teimum trupulleikum, sum samkynt í Føroyum liva undir.

Tað er ikki lætt, men eg geri tað kortini. Eg eri føroyingur og góður við Føroyar. Tí kenni eg ábyrgd fyri hesum viðurskiftum.

Liva eftir sannføring
- Øll mugu liva, sum tey sjálvi kenna er rætt, sigur

Bogi Davidsen, sum heldur, at øll eisini hava rætt til at gera av, um tey vilja liva í vanligum familjumstøðum sum hinkynt, ella sum samkynt, to at gerandisdagurin í báðum førum líkist nógv.

Hann hevur eisini serligan førleika at tosa um hesi viðurskifti, av tí at hann í fleiri ár hevur arbeitt í felagnum fyri samkynt í Danmark. Har hevur hann verið við til at bróta niður forðingar hjá samkyntum, sum í Danmark vóru eins torførir at tosa um áður, og í Føroyum í okkara tíð.

Bogi Davidsen hevur livað saman við vinnmanninum Søren seinastu 13 árin, har av seinastu fimm árin í skrásettum parlar.

Søren er útbúgvin sosialpedagogur og arbeiðir innan flóttafólkahjálpin. Teir hava keypt sær eina sethús í Valby, og liva í hugnaligum umhvørvi har. Umframt tað eiga teir summarhús í Fraklandi, og vitja annaðhvørt ár har og í Føroyum í summarfrítíðini.

Spurður um arbeiðið hjá konuni

Bogi Davidsen hevur valt ikki at króga síni viðurskifti burtur. Tá hann søkti starvið sum yvirlækni, var hann til setanarsamrøðu við stýrið hjá sjúkrahúsið. Har søtu eina átta fólk kring bortið, sum spurdi um ymisk starvslig og menniskjanslig persónlig mál, so sum vanligt er, tá læknar søkja nýtt starv.

Tá læknaligu spurningar vóru avgreiddar, spurdi ein teirra, hvat kona mín gjørdi. Eg segði sum var, at eg livdi saman við vinnmanni mínum. Tá var tógn eitt sekund, men so spurdu tey, hvat Søren gjørdi, um frítíðarítriv okkara o.s.fr.. Síðani var leyst og liðugt, og eg fekk starvið, sigur Bogi Davidsen, sum als ikki hevur kent seg óðrvisi viðfarnan, hóast øll vita um støðu hansara heima. Í starvinum er tað kortini tey fagligu viðurskiftini sum telja.

Hansara fatan er, at hóast tað kann verða torført at geva seg til kennis sum sam-

kyntur, so er tað ein fyrimunur, um tú er opin um hesar spurningar, tí tá er lættari hjá øðrum at spyrja um tað, og hervið hava møguleikar at skilja og góðtaka støðuna.

Bogi Davidsen var blaðungur, tá hann fór til Danmarkar at lesa til lækna. Hóast hann frá umleið 12 ára aldri visti, at hann var samkyntur, hevði leitað sær upplýsing um hesi viðurskifti á Bókasavninum í Havn og funnið bókur um evnið í gamla Bókahandli, so hevði hann ongantíð tosað um hetta við onnur.

Øll vóru so glád

Hann kendi seg ógvuliga einsamallan í Keypmannahavn og minnst, hvussu illa hann longdist heim aftur. Bogi Davidsen hugsar eisini um, hvar samkynt í Keypmannahavn hildu til, men hann hevði ongan at spyrja. At enda fann hann fram til eitt dansistað, har eina 300 mans vóru inni.

- Tað, sum eg fyrst legði til merkis var, at øll vóru so glád. Sum tíðin leið, fór eg at umhugsar, hví eg ikki skuldi góðtaka, at eg var sum eg var.

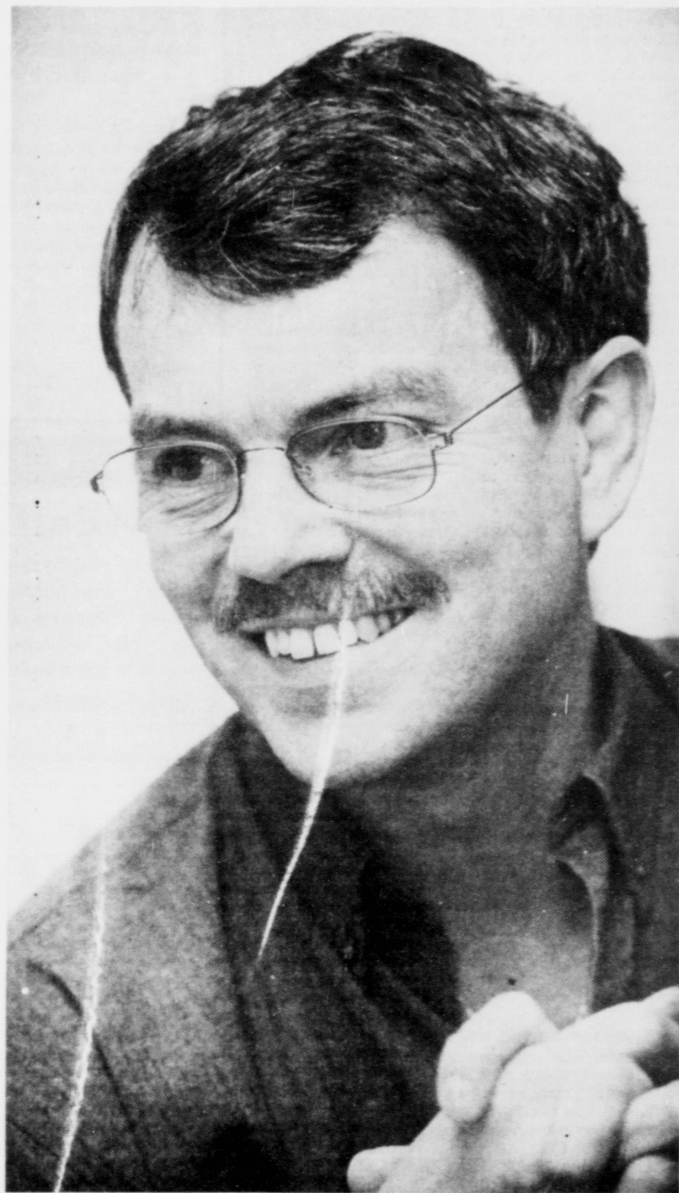
- Tað var ikki so lætt, av tí at alt, sum hevði við samkynt at gera, vardi hildið at vera so ljótt. Tað sæst m.a. aftur í føroyska málinum, har vit ikki hava orð fyri hesum, uttan so at tað verður sett niður á tað.

- Øll vilja vera normal, og ein háttur at fjala yvir veruleikan var eisini at fáa sær eina gentu. Eg havi eisini gingið saman við einari gentu, men tað riggaði ikki.

- Tí vil eg siga við samkynt, at tey skulu ikki lurtar eftir teimum "normalu", men liva so sum tey kenna er best. Tað er ikki ljótt at liva sum samkyntur, to at tú ikki skalt týggjast sum eitt bytt. Vit mugu vera erlig móti okkum sjálvum, fyri at fáa onnur at taka okkum í álvara, sigur Bogi Davidsen.

Gloymið meg um tit ikki góðtaka tað

Hansara nærlagni kom eisini til sjóndar, tá hann skuldi

Bogi Davidsen, granskari og serlækni, er nú yvirlækni á sjúkrahúsinum í Glostrup. Hann setti sær sum mál at fáa hægstu læknaligu útbúgving. Tað hevur hann eisini rokkið, men hevur nú sett sær fyr at fáast við annað enn bert arbeiðið. Ein partur er at taka lut í felagsarbeiði fyri føroyingar í Danmark, annar er at fáa samkyntum í Føroyum umstøður at liva her á landi

siga sínum nærmastu frá síðu síni. Hann var 23 ára gamal, tá hann valdi at siga sum var. Hann skrivaði eitt langt brev, har greitt var frá støðuni, men hann skrivaði eisini, at um brævmóttakarinn ikki kundi góðtaka hetta, so skuldi hesin gloyma Boga. Hann ætlaði sær at liva eftir síni sannføring, og um tað ikki varð góðtikið, so varð sambandið hervið kvætt. Øll góðtøku tað.

Bogi Davidsen legði ætlanina væl til rættis í ávisari raðfylgu.

Fyrst fingu tey elstu systkini brævið, síðani foreldrin, fyri at systkini kundu stuðla foreldrin í hesum. Síðani vinir og kenningar o.s.fr.

- Tá systir mín fekk hetta langa brævið, ringdi hon og segði: er tað bara hetta, eg

helt í minsta lagið, at tú hevði dripið onkran.

Foreldrin vóru sjálvandi hugtung um hetta. Tey vóru fegin um sonin, sum altíð hevði verið so góður og evnaríkur. Fyri 24 árum síðani var tað stór skomm at vera samkyntur.

- Í dag er alt hetta gloymt, og vit liva sum fólk flest. Eg eiga try systkin í Danmark og foreldrin vitja okkum niðri og eru ofta við í summarfrítíðini í Fraklandi, eins og pápi Søren, sum eisini hevur vitjað í Føroyum. Foreldrin eru eisini vordin vinir hesi árin, sigur Bogi Davidsen.

Hann hevur seinastu árin minkað um arbeiðstíð sína, sum í nógv ár var nærur allan sólarlínun. Bogi Davidsen hevur ferðast víða um í heiminum í sínum víð-

undaliga starvi, og hevur hildið fyrilestrar í Istanbul, Paris og Londum, bert fyri at nevna dømi.

- Beiggi mín Kári segði altíð við meg hesi árin, at eg ikki átti at nýta alla tíð og orku til arbeiðið, sigur Bogi Davidsen.

- Øll barnárin høvdu vit felags kamar, og okkara áhugi fyri bókmentum var stórur, to at vit ikki tímdu at lesa somu rithøvundar.

Tímdi ikki at lesa Faust

- Eg hevði mína bókahill, við fronskum, amerikanskum og russiskum rithøvundum, meðan Kári las týskar og eisini russiskar rithøvundar, men ikki teir somu sum eg.

Framhald á síðu 18